

Inimõiguste nõukogu 16. istungjärgk (Genf, 28. veebruar - 25. märts 2011)

Euroopa Parlamendi 10 märtsi 2011. aasta resolutsioon ÜRO inimõiguste nõukogu 16. istungjärgu prioriteetide ja 2011. aasta läbivaatamise kohta

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse inimõiguste ülddeklaratsiooni, Euroopa inimõiguste konventsiooni ja ELi põhiõiguste hartat;
- võttes arvesse oma varasemaid resolutsioone ÜRO inimõiguste nõukogu kohta, eriti 25. veebruari 2010. aasta resolutsiooni ÜRO inimõiguste nõukogu 13. istungjärgu kohta¹ ja 14. jaanuari 2009. aasta resolutsiooni ÜRO inimõiguste nõukogu arengu, sealhulgas ELi rolli kohta², samuti 16. märtsi 2006. aasta resolutsiooni inimõiguste nõukogu käsitlevate läbirääkimiste tulemuste ja ÜRO inimõiguste komisjoni 62. istungjärgu kohta³, 29. jaanuari 2004. aasta resolutsiooni Euroopa Liidu ja ÜRO suhete kohta⁴, 9. juuni 2005. aasta resolutsiooni Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni reformi kohta⁵, 29. septembri 2005. aasta resolutsiooni ÜRO tippkohtumise (14.–16. september 2005) tulemuste kohta⁶ ning 16. detsembri 2010. aasta resolutsiooni aastaaruande kohta inimõiguste kohta maailmas 2009. aastal ja Euroopa Liidu poliitika selles valdkonnas⁷;
- võttes arvesse oma erakorralisi resolutsioone inimõiguste ja demokraatia kohta;
- võttes arvesse ÜRO Peaassamblee resolutsiooni A/RES/60/251, millega asutati ÜRO inimõiguste nõukogu;
- võttes arvesse ÜRO inimõiguste nõukogu eelmisi korralisi ja erakorralisi istungjärke ning üldise korrapärase läbivaatamise eelmisi voore;
- võttes arvesse ÜRO inimõiguste nõukogu 16. istungjärku ning üldise korrapärase läbivaatamise üheteistkümnendat vooru, mis toimub 2.–13. mail 2011;
- võttes arvesse ÜRO inimõiguste nõukogu läbivaatamist, mis toimub 2011. aastal;
- võttes arvesse Lissaboni lepingu jõustumisest tingitud institutsioonilisi muudatusi, eelkõige Euroopa välisteestluste ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ametikoha loomist;
- võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu Lissaboni lepingust tuleneva versiooni artiklit 2, artikli 3 lõiget 5 ning artikleid 18, 21, 27 ja 47;

¹ ELT C 348 E, 21.12.2010, lk 6.

² ELT C 46 E, 24.2.2010, lk 71.

³ ELT C 291 E, 30.11.2006, lk 409.

⁴ ELT C 96 E, 21.4.2004, lk 79.

⁵ ELT C 124 E, 25.5.2006, lk 549.

⁶ ELT C 227 E, 21.9.2006, lk 582.

⁷ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0489.

- võttes arvesse kodukorra artikli 110 lõiget 4,
- A. arvestades, et inimõiguste universaalsuse austamine, edendamine ja kaitsmine on osa Euroopa Liidu eetilisest ja õiguslikust *acquis*'st ning üks Euroopa ühtsuse ja terviklikkuse nurgakividest¹;
- B. arvestades, et Euroopa Liit ja selle liikmesriigid peaksid tagama inimõiguste austamise oma poliitikavaldkondades ning tugevdama ja muutma usaldusväärseks Euroopa Liidu positsiooni ÜRO inimõiguste nõukogus;
- C. arvestades, et inimõiguste nõukogu on üldistele inimõigustele spetsialiseerunud ainulaadne platvorm ja inimõigustega tegelev erifoorum ÜRO süsteemis; arvestades, et inimõiguste nõukogule on usaldatud tähtis ülesanne ja vastutus tugevdada inimõiguste edendamist, kaitsmist ning austamist kogu maailmas;
- D. arvestades, et ÜRO inimõiguste nõukogu läbivaatamine toimub kahes osas: selle organi staatust arutatakse New Yorgis ja menetlusi Genfis; arvestades, et samal ajal peavad kõik rahvusvahelised osalised tegema tööd topeltstandardite kaotamiseks ning inimõiguste küsimuste kaalumisel selektiivsuse ja politiseerimise vältimiseks;
- E. arvestades, et suveräänsuse ja siseriikliku jurisdiktsiooni küsimusi ei saa enam kasutada riikide kaitseks nende inimõiguste alaste andmete kontrollimisel;
- F. arvestades, et Euroopa Liit peaks tegutsema globaalse toimijana ÜROs üldiselt ja ÜRO inimõiguste nõukogus konkreetselt ning Euroopa välisteenistusega kaasnev uus lähenemisviis peaks liidul aitama tulemuslikumalt ja tuntavalt tegutseda ülemaailmsete probleemide sidusal, järjekindlal ja tõhusal lahendamisel;
- G. arvestades, et Euroopa välisteenistuses on loodud inimõiguste ja demokraatia direktoraat;
- H. arvestades, et Euroopa Parlamendi inimõiguste allkomisjoni delegatsioon sõidab inimõiguste nõukogu 16. istungjärgule Genfi, nii nagu seda on tehtud ka varasematel aastatel inimõiguste nõukogu istungjärgude puhul ning enne seda inimõiguste nõukogu eelkäija ÜRO inimõiguste komisjoni puhul,
- 1. toonitab, kui oluline on ÜRO inimõiguste nõukogu 16. istungjärg ja eelkõige ÜRO inimõiguste nõukogu läbivaatamine, mis pakub ainulaadset võimalust hinnata, kuidas nõukogu on oma volitusi täitnud ja annab nõukogule ajendi töömeetodite tõhustamiseks, et olla inimõiguste rikkumistele reageerides efektiivsem ja süstemaatilisem; väljendab heameelt asjaolu üle, et inimõiguste nõukogu läbivaatamisel on protsessi kaheks kaasvahendajaks määratud Maroko ja Liechtenstein;
- 2. väljendab heameelt asjaolu üle, et 16. korralise istungjärgu päevakavas on muu hulgas aruanded rahvus- või etniliste, usu- ja keelevähemuste hulka kuuluvate inimeste õiguste kohta ning inimõiguste ja põhivabaduste edendamise ja kaitse kohta terrorismiga võitlemisel, ja ulatuslikud koosolekud lapse õiguste teemal;
- 3. väljendab rahulolu käesoleval aastal kõnealustes olulistes küsimustes nimetatud

¹ Euroopa Liidu lepingu artikkel 2, artikli 3 lõige 5 ja artikkel 6.

eriraportööridega ning võtab teadmiseks aruanded, mille esitavad piinamise ning muude julmade, ebainimlike või inimväärikust alandavate kohtlemis- ja karistamisviiside, usu- või veendumusvabaduse ja inimõiguste kaitsjate olukorra eriraportöörid; palub ELi liikmesriikidel nendes aruteludes aktiivselt osaleda;

4. väljendab rahulolu uue inimõiguste ja demokraatia direktoraadiga ning toetab ELi nõukogu inimõiguste töörühma loomist, mis hõlmaks inimõiguste asjatundjaid kõigist 27 ELi liikmesriigist ja mille asukoht oleks Brüssel, sest Brüssel on soodne koht ELi poliitika järelevalveks ning seal oleks lihtsam korraldada kahepoolse tööga seotud mitmepoolset tööd;
5. toetab kõrgetasemelise ELi inimõiguste eriesindaja nimetamist ning rõhutab uuesti, kui vajalikud on inimõiguste ja demokraatia alased riiklikud strateegiad;
6. toonitab, kui oluline on ELi ühine seisukoht 16. istungjärgul arutatavates küsimustes, ja palub ELi liikmesriikidel tugevdada ELi tava edastada üks sõnum mitmel häälel, mis on viimastel aastatel hästi töötanud näiteks selliste ELi algatuste puhul, mis käsitlevad surmanuhtluse kaotamist;

Inimõiguste nõukogu tegevus

7. kordab üleskutset ELi liikmesriikidele seista aktiivselt vastu igasugustele katsetele kahandada inimõiguste universaalsuse, lahutamatus ja vastastikuse sõltuvuse põhimõtte tähtsust, ning ergutada ÜRO inimõiguste nõukogu tegelema diskrimineerimisega võrdsel määral vaatamata sellele, kas diskrimineerimine toimub soo, puude, rassi, etnilise päritolu, vanuse, seksuaalse sättumuse, usuliste veendumuste või tõekspidamiste alusel;
8. tuletab meelde, kui oluline on kodanikuühiskonna ja poliitika ning majandus-, sotsiaalsete ja kultuuriliste õiguste vastastikune sõltuvus; palub pidada vett ja kanalisatsiooni põhiõigusteks, et parandada inimeste elutingimusi;
9. tunneb muret, et suurim takistus ÜRO inimõiguste nõukogu teel volituste tulemuslikumal täitmisel on bloki poliitika, mis sageli domineerib, ja selle mõju ÜRO inimõiguste nõukogu tähelepanu pälvivate riikide ning olukordade valikule; kordab arvamust, et ÜRO inimõiguste nõukogu suutlikkus tegeleda tulemuslikult, õigeaegselt ja asjakohaselt üksikute riikide olukorraga on keskse tähtsusega tema autoriteedi ja usaldusväärsuse seisukohalt;
10. on arvamisel, et inimõiguste nõukogu peaks olema paremini varustatud, et tegeleda nii püsivate kui ka eriolukordadega, võib-olla inimõiguste alaste töövahendite laiendamise abil, kasutades paneele mitte üksnes istungjärgude ajal, vaid ka nende vahepeal, ja viies istungid Genfi välja, teistesse piirkondadesse; avaldab kahetsust, et ÜRO inimõiguste nõukogu ei ole piisavate vahendite puudumise tõttu mitmel korral suutnud tegeleda tõsiste inimõiguste olukordadega kiirelt ja õigeaegselt, ja toetab mõtet sõltumatutest „päästikutest”; kutsub üles aktiivselt taotlema ÜRO inimõiguste nõukogu spetsiaalsete mehhanismide loomist, et reageerida inimõiguste kriisidele näiteks Lähis-Idas ja Põhja-Aafrikas, Iraanis ja Valgevenes;
11. suhtub positiivselt ÜRO inimõiguste nõukogu püüdlustesse moodustada piirkondadeülene töörühm Valgevene olukorra hindamiseks; soovib tungivalt ÜRO

inimõiguste nõukogul teha avaldus, milles mõistetakse teravalt hukka inimõiguste rasked rikkumised, repressioonid demokraatliku opositsiooni ja tavakodanike vastu eelnimetatud riigis pärast presidendivalimisi 19. detsembril 2010, ning vastu võtta resolutsioon selles küsimuses;

12. väljendab rahulolu Ameerika Ühendriikide algatusega esitada riigipõhine resolutsioon Iraani kohta; kutsub ELi liikmesriike üles toetama jõuliselt Iraani puudutava erimehhanismi kasutuselevõttu; kutsub kõrget esindajat ja Euroopa välisteenistust üles koordineerima ELi ja Ameerika Ühendriikide vahelist koostööd ühist huvi pakkuvate inimõiguste küsimustes, samas kui EL peaks toimima täiesti sõltumatult, et olla tõhus ja usaldusväärne;
13. väljendab rahulolu ÜRO kõrgetasemelise inimõigustemissiooni saatmisega Tuneesiasse 27. jaanuarist 2. veebruarini 2011 ning ergutab tugevalt selle soovitude täielikku rakendamist; kordab oma nõudmist luua sõltumatu rahvusvaheline uurimiskomisjon, et uurida kõiki väidetavaid inimõiguste rikkumisi seoses 17. detsembrile 2010 järgnenud sündmustega;
14. toetab ÜRO inimõiguste ülemvoliniku büroo missiooni saatmist Egiptusesse, et hinnata üldist inimõiguste olukorda pärast riigi juhtkonna väljavahetamist;
15. tunneb heameelt selle üle, et 25. veebruaril 2011. aastal võeti 15. erakorralisel istungjärgul üksmeelselt vastu inimõiguste olukorda Liibüas käsitlev resolutsioon, milles mõistetakse hukka inimõiguste rängad ja süstemaatilised rikkumised Liibüas, juhtides tähelepanu sellele, et mõnda rikkumist võib lugeda inimsusevastaseks kuriteoks; nõuab, et Liibüasse lähetataks sõltumatu rahvusvaheline uurimiskomisjon, kes uuriks kõiki väidetavaid inimõiguste rikkumisi Liibüas, ning toetab tugevalt selle soovitusi kaaluda Liibüa liikmesuse peatamist ÜRO inimõiguste nõukogus; tunneb seetõttu heameelt peaassamblee 1. märtsi 2011. aasta otsuse üle peatada Liibüa liikmesus ÜRO inimõiguste nõukogus;
16. toetab ÜRO inimõiguste ülemvoliniku piirkondliku büroo avamist Vahemere piirkonnas;
17. tervitab Nigeeria ja Ameerika Ühendriikide algatusel peetud 14. erakorralist istungjärku, mille teemaks oli inimõiguste olukord Côte d'Ivoire'is seoses 2010. aasta presidendivalimiste lõppemisega ja millel mõisteti hukka inimõiguste rikkumised ning kutsuti kõiki osalisi üles austama täielikult inimõigusi ja põhivabadusi ning õigusriigi põhimõtet; kinnitab oma toetust ÜRO poolt tunnustatud valimiste tulemustele ning kutsub kõiki osalisi üles tunnustama Alassane Ouattarat valitud presidendina; toetab Aafrika Liidu otsust luua riigijuhtide kogu, kes aitaks rahumeelsete läbirääkimiste teel lahendada Elevandiluuranniku valimistejärgse kriisi;
18. pidades silmas eriraportöörade raporteid inimõiguste olukorra kohta Korea Rahvademokraatlikus Vabariigis (KRDV) ja inimõiguste olukorra kohta Birmas/Myanmaris, kordab oma nõuet ELile toetada avalikult selliste ÜRO uurimiskomisjonide loomist, kes hindaksid inimõiguste rikkumisi eespool nimetatud riikides ja seda, mil määral võib neid rikkumisi lugeda inimsusvastasteks kuritegudeks; peab kahetsusväärseks Korea Rahvademokraatliku Vabariigi vähest koostööd eriraportööriga ja nõuab Myanmar/Birma eriraportööri volituste pikendamist;

19. nõuab tungivalt, et EL edendaks ja toetaks eeloleval inimõiguste nõukogu istungjärgul resolutsiooni, mis on seotud Gaza konflikti asjus teabekogumissioonile saadetud sõltumatute asjatundjate komitee aruande järelmeetmetega, et tagada rahvusvahelise õiguse rikkumiste eest vastutuselevõtt ja toetada asja üleandmist ÜRO Peaassambleele ja rahvusvahelise õiguse mehhanismidele, kui Iisraeli ja Palestiina osalised ei ole järginud võetud kohustust viia uurimisi läbi vastavalt rahvusvahelistele standarditele; lisaks kutsub kõrget esindajat üles aktiivselt jälgima, kuidas võetakse arvesse rahvusvahelise teabekogumissiooni raporti järeldusi sõjalise operatsiooni kohta humanitaarabi vedanud laevade vastu, tagades aruandekohustuse ja vastutuse põhimõtete järgimise; toonitab sellega seoses, et inimõigustealaseid aspekte tuleb esmalt arutada ELi ja Iisraeli assotsiatsiooninõukogus ning ELi ja Palestiina ühiskomitees; on eelkõige mures asjaolu pärast, et ELi-Iisraeli assotsiatsiooninõukogu 21. veebruari 2011. aasta kohtumise järeldused ei kajasta selles küsimuses ELi vastavat seisukohta;
20. väljendab rahulolu ÜRO inimõiguste ülemvoliniku avaldustega tema esimesel visiidil Palestiina okupeeritud aladele ja Iisraeli ning eelkõige jõulise sõnumiga, milles ta edastas oma kriitilise seisukoha Iisraeli asustuspoliitika suhtes ja mainis, et rahvusvahelise inimõiguse ja rahvusvahelise humanitaarõiguse osas järeleandmisi ei tehta; rõhutab Lähis-Ida rahumeelse demokratiseerumise tähtsust;
21. peab kahetsusväärseks, et kuigi ÜRO Peaassamblee resolutsioonis 60/251 kehtestatud ÜRO inimõiguste nõukogu liikmesuse kriteeriumid näevad ette täieliku koostöö nimetatud organiga, on senine vabatahtlike lubaduste tava andnud vaid väga ühitamatuid ja ebapiisavaid tulemusi; kinnitab seetõttu, et lisaks kindlatele tõenditele pühendumisest inimõigustele peaks kõigil liikmetel liikmesuse miinimumtingimusena olema asjakohane alaline kutse erimenetlustele; rõhutab, kui tähtis on valimisprotsessis tõelisel konkurentsil põhinev keskkond; nõuab, et piirkondlikele rühmadele ei antaks võimalust moodustada eelnevalt kindlaksmääratud nimekirja ÜRO inimõiguste nõukogu liikmekandidaatidest;
22. kutsub ELi liikmesriike ja Euroopa välisteenistust üles osalema aktiivselt ÜRO inimõiguste nõukogu 2011. aasta läbivaatamises, et paremini täita oma volitusi; rõhutab, et ÜRO inimõiguste nõukogu peaks olema varajase hoiatamise ja ennetusmehhanism ja selleks tuleks kasutada erimenetluste asjatundlikkust; kordab uuesti, et läbivaatamine peab olema läbipaistev ja kõikehõlmav, milles võetakse arvesse valitsusväliste organisatsioonide, kodanikuühiskonna ja kõigi muude asjaomaste sidusrühmade seisukohad; kutsub Euroopa välisteenistust üles teavitama Euroopa Parlamendi inimõiguste allkomisjoni läbivaatamise hetkeseisust;
23. kordab oma seisukohta, et läbivaatamine peaks säilitama ÜRO inimõiguste ülemkomissari büroo sõltumatuse ja on vastu kõigile püüetele muuta ÜRO inimõiguste ülemkomissari büroo staatust, sest see võib mõjutada negatiivselt ÜRO inimõiguste ülemkomissari büroo rahastamist ja seega ka sõltumatust; tunneb heameelt, et hiljuti nimetati ametisse ÜRO peasekretäri asetäitja inimõiguste küsimuses, kes hakkab juhtima ÜRO inimõiguste ülemvoliniku bürood New Yorgis; on seisukohal, et eelnimetatud uus büroo aitab tugevdada suhtlust, dialoogi ja läbipaistvust ÜRO Peaassamblee ning muude organite, sealhulgas ÜRO julgeolekunõukogu ja inimõiguste ülemkomissari büroo vahel; rõhutab vajadust tagada piisav rahastamine ÜRO inimõiguste ülemvoliniku piirkondlike ja kohapealsete büroode tegevuses pidamiseks, et nad saaksid jätkata oma tööd kohapeal;

24. nõuab, et erimenetlusi kaitstaks ja tugevdataks ning inimõiguste nõukogule tagataks võimalus tegeleda konkreetsete inimõiguste rikkumistega riigipõhiste resolutsioonide ning riigipõhiste volituste abil; rõhutab inimõiguste (olenemata sellest, kas tegemist on sotsiaalsete, majanduslike, kultuuriliste, kodaniku- või poliitiliste õigustega) lahutamatus tähtsust; võtab murega teadmiseks, et kaebuste lahendamise mehhanismiga, mis on ainulaadne universaalne ohvritele suunatud mehhanism, on saavutatud väga vähe tulemusi võrreldes esitatud taotluste arvuga; rõhutab, et sellele küsimusele tuleb ÜRO inimõiguste nõukogu läbivaatamisel tähelepanu pöörata;

Üldine korrapärane läbivaatamine

25. tunnistab üldise korrapärase läbivaatamise kui kõigi valitsuste jagatud kogemuse lisandväärtust, millega allutatakse kõik ÜRO liikmed võrdsele kohtlemisele ja kontrollile, vaatamata asjaolule, et riigid peavad vabatahtlikult sellega nõustuma ning võtma soovitude suhtes järelmeetmeid; märgib, et 2011. aasta detsembriks vaadatakse selle mehhanismi raames läbi kõik Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni kuuluvad riigid;
26. rõhutab, et on tähtis jätta kodanikuühiskonnale inimõiguste nõukogus piisav vabadus, et suurendada kodanikuühiskonna osalust dialoogis, luua uusi võimalusi valitsusväliste organisatsioonidele (VVOd) ning alustada dialoogi teatavates riikides;
27. toetab VVOde suuremat osalemist üldises korrapärase läbivaatamises, võimaldades neil esitada töörühmale arutamiseks kirjalikke soovitusi ning osaleda aruteludes;
28. võtab teadmiseks võimalused, mida üldine korrapärane läbivaatamine pakub riikidele selleks, et pühenduda inimõigustega seotud kohustuste täitmisele ning lepingujärgsete organite järelduste ja erimenetluste suhtes järelmeetmete võtmisele;
29. kinnitab veel kord asjaolu, et soovitud peaksid olema rohkem tulemustele orienteeritud, ja nõuab sõltumatute ekspertide ning inimõigustega tegelevate riiklike asutuste suuremat kaasamist üldisesse korrapärase läbivaatamisse, et tagada selle järelmehhanismi tulemuslikkus; on seisukohal, et sõltumatuid eksperditeadmisi saab üldise korrapärase läbivaatamise protsessi tuua seeläbi, et eksperdid jälgivad läbivaatamise protsessi ja esitavad üldise korrapärase läbivaatamise kohta lõpparuande vastuvõtmise ajal kokkuvõtte ning analüüsi;
30. kahetseb, et teatavate riikide läbivaatamise esimene tsükkel ei vastanud täielikult ootustele seoses läbipaistva, mitteselektiivse ja rahumeelse protsessiga; tunnustab sellega seoses ELi liikmesriikide rolli blokimeelsuse murdmise püüetes; julgustab ELi liikmesriike andma soovitude rakendamiseks tehnilist abi;
31. kutsub ELi liikmesriike üles jätkuvalt osalema ÜRO inimõiguste nõukogu läbivaatamises, tagama, et üldise korrapärase läbivaatamise esimese ja teise tsükli vahel ei oleks tühimikku ja et teises tsüklis keskendutakse soovitude täitmisele ja järelmeetmete võtmisele; toetab seisukohta, et üldises korrapärase läbivaatamises osalevad riigid peaksid andma iga soovitude kohta selged vastused ja esitama ajakava töörühma soovitude elluviimiseks; märgib, et soovitude täitmise olukorra kohta vahearuande esitamine võib sellele protsessile kaasa aidata;

Erimenetlused

32. kordab, et erimenetlused on ÜRO inimõiguste mehhanismi keskmes ning et ÜRO inimõiguste nõukogu usaldusväärsus ja tulemuslikkus inimõiguste kaitsmisel tuginevad koostööle erimenetlustega ning nende täielikule rakendamisele; rõhutab sellega seoses, et esmatähtis on ÜRO inimõiguste nõukogu erimenetluste sõltumatuse ja interaktiivsuse tugevdamine;
33. mõistab hukka katsed vähendada erimenetluste sõltumatust sellega, et valitsustele antaks volitused erimenetluste kontrollimiseks; rõhutab, et igasugune kontroll politiseeriks ja kahjustaks selle süsteemi tõhusust;
34. kordab, et üksikute riikide olukorda käsitlevad erimenetlused on olulised vahendid inimõiguste olukorra parandamiseks kohapeal; rõhutab, et arvestades riigipõhiste mandaatide olulisi elemente, nagu nende perioodilisus ja ekspertteadmised, millele need tuginevad, ei saa neid asendada üldise perioodilise läbivaatamisega;
35. kutsub ELi liikmesriike üles kaitsma läbivaatamise ajal ÜRO inimõiguste nõukogu terviklikkust ja vastutust, toetades järelmehhanismi loomist erimenetluste soovitude rakendamiseks ning võttes lisaks sellele vastu valikukriteeriumid ja läbipaistvama ametisse nimetamise korra, mis põhineb kandidaatide taustal, oskustel, kvalifikatsioonil ja kogemusel; kiidab heaks VVOde ettepaneku tugevdada erimenetluste varajase hoiatamise suutlikkust mehhanismi abil, mis võimaldaks neil alata ÜRO inimõiguste nõukogus olukorra automaatse hindamise;

ELi osalemine

36. väljendab heameelt ELi asepresidendi ja kõrge esindaja osalemise üle ÜRO inimõiguste nõukogu 16. istungjärgul;
37. nõuab, et Euroopa välisteenistus ja eelkõige ELi delegatsioonid Genfis ja New Yorgis suurendaksid ÜRO inimõiguste nõukogus ELi meetmete sidusust, nähtavust ja usutavust, arendades edasi piirkondadevahelist teavitustegevust ja koostööd, ning nõuab eelkõige lobitöö tegemist kõigi rühmade mõõdukate riikide seas;
38. kordab sellega seoses oma seisukohta usundite halvustamise kontseptsiooni suhtes ning tunnistab küll vajadust tegeleda igakülgset usuvähemuste diskrimineerimise probleemiga, kuid peab asjakohatuks lisada nimetatud kontseptsioon rassismi, rassilist diskrimineerimist, ksenofoobiat ja kõiki diskrimineerimise vorme käsitlevasse täiendavate normide protokoll; väljendab heameelt ELi delegatsiooni korraldatud kõrvalütuse üle, millega tähistati usu- ja veendumusvabaduse eriraportööri mandaadi andmise 25. aastapäeva; nõuab, et EL suhtleks asjaomase resolutsiooni peamiste toetajatega ja muude osalistega, et leida esitatavale usundite halvustamist käsitlevale resolutsioonile alternatiiv;
39. toetab lesbide, geide, bi- ja transseksuaalide õigusi käsitlevat piirkondadevahelist avaldust;
40. kordab oma toetust ELi aktiivsele osalemisele ÜRO inimõiguste nõukogu töös selle loomisest alates, olles resolutsioonide toetajaks või kaastoetajaks, tehes avaldusi ja osaledes interaktiivsetes dialoogides ning aruteludes; tunnustab ELi võetud kohustusi käsitleda ÜRO inimõiguste nõukogus üksikute riikide olukorda ja rõhutab nende kohustuste põhjaliku täitmise tähtsust;

41. toetab ELi ning Ladina-Ameerika ja Kariibi mere riikide rühma (GRULAC) ühisalgatust eesmärgiga võtta vastu resolutsioon tänaval elavate ja töötavate laste kohta;
42. kutsub ELi liikmesriike üles tegema kõik endast oleneva, et säilitada erimenetluste volitused ja nõuab eelkõige inimõiguste kaitsjate olukorda käsitleva ÜRO eriraportööri mandaadi pikendamist;
43. tunneb kahetsust selle pärast, et konsensuse saavutamise nimel tehtavate pingutuste kõrvalmõjuna näib EL sageli oma ambitsioone alandavat, ning on veendunud, et EL peaks riigipõhiste resolutsioonide esitamisel ja/või järgimisel olema palju julgem;
44. märgib murega, et EL ei ole suutnud avaldada tulemuslikult mõju laiemas ÜRO süsteemis; rõhutab, et EL peaks seadma ÜRO inimõiguste nõukogu üheks prioriteediks ja koordineerima paremini liikmesriikide tegevust, ning kutsub nõukogu üles võtma vastu suunised sellega seotud koordineerimise ja otsustamise hõlbustamiseks ning looma koalitsioone/toetusrühmi võtmetähtsusega piirkondlike partnerite ja kõigi mõõdukate riikidega, et ületada takistused ÜRO inimõiguste nõukogus;
45. juhib praktilisel tasandil tähelepanu sellele, kuivõrd oluline on, et ELil oleks suurem ja piisavate ressurssidega delegatsioon Genfis ja New Yorgis; rõhutab, et Genfis ja New Yorgis toimuv peab olema ELi välispoliitika lahutamatu osa, pöörates põhitähelepanu sisese koordineerimise parandamisele, ning rõhutab ka, et kahepoolse ja mitmepoolse tasandi vahel on vaja head vastastikust mõju;
46. peab kahetsusväärseks asjaolu, et ELi poolt 2010. aasta septembris ÜRO Peaassambleele esitatud resolutsioon, mille eesmärk on tugevdada ELi positsiooni nii, et see vastaks Lissaboni lepingust tulenevale uuele institutsioonilisele korraldusele, on edasi lükatud; juhib tähelepanu sellele, et parem staatus annaks võimaluse määrata ELi esindajaks alaline esindaja (Euroopa Ülemkogu eesistuja ja/või kõrge esindaja), rääkida ühel häälel ning suurendaks ELi nähtavust ja mõju ülemaailmse osalejana; rõhutab, et Euroopa välisteenistuse spetsiaalse töörühma tehtud pingutusi on vaja jätkata, et edendada resolutsiooni vastuvõtmist tihedas koostöös ELi liikmesriikidega;
47. volitab ÜRO inimõiguste nõukogu 16. istungjärguks moodustatud Euroopa Parlamendi delegatsiooni esitada käesolevas resolutsioonis välja toodud probleeme; palub delegatsioonil esitada visiidi kohta aruanne inimõiguste allkomisjonile ja peab vältimatuks jätkata Euroopa Parlamendi delegatsioonide saatmist ÜRO inimõiguste nõukogu asjaomastele istungjärgudele;
48. kordab üleskutset ELi liikmesriikidele tagada inimõiguste austamine oma sisepoliitikas, et vältida kahekordseid standardeid ja võtta arvesse käimasolevat ELi ühinemisprotsessi Euroopa inimõiguste konventsiooniga, sest selle tegemata jätmine võib ELi positsiooni ÜRO inimõiguste nõukogus väga nõrgaks muuta;
- o
o o
49. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon kõrgele esindajale ja komisjoni asepresidendile, nõukogule, komisjonile, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele, ÜRO Julgeolekunõukogule, ÜRO peasekretärile, ÜRO 64. Peaassamblee presidendile, ÜRO inimõiguste nõukogu presidendile, ÜRO inimõiguste

ülemvolinikule ning väliskomisjoni asutatud ELi-ÜRO töörühmale.